

LUKEVALLE

Mistä journalistisessa käytännössä, vaikkapa modernissa sanomalehdessä on kyse? Taloudellisen hyödyn tavoittelusta? Ihmisten tiedollisten tarpeiden tyydyttämisestä? Erityisestä vai yleisestä edusta? - Nämä kysymykset konkretisoituvat Veikko Pietilän artikkelissa, jossa journalistisen ammattikäytännön kritiikkiin nivoutuu aineksia vallitsevan journalistin reunaehtojen ylittämiseksi.

Tämän pienilevikkisen, likimain taloudettoman tieteellisen jornaalin osalta ei kyse ole vallitsevan journalistin harjoittamisesta. Silti näkisin, että lehden keskustelu- ja sivistystehtävää tulisi tarkistaa, jo luutumien välttämiseksi. Viime vuoden ykkösnumerossa asetin lehden tavoitteeksi keskustelun tiedotusopista tieteenä - ja näin on paljolti käynytkin. Tiedotustutkimus-lehti ei ole myöskään muodostunut viestintäpoliittisten päivänäytösten foorumiksi, eikä tältä osin tarvitse muutoksia suunnitella.

Ongelmalliseksi, ja tarkistuksia vaativaksi, osottautuu sen sijaan lehden teoreettispainotteinen orientaatio. Lehden kokonaisilmeen rikastuttaminen edellyttää nähdäkseni ainakin seuraavia kurssintarkistuksia:

-Tutkimuksen sfääristä pyrimme seuraavissa numeroissa julkaisemaan myös empiirispainotteista tutkimusta. Tällaista tutkimusta tekeviä toivonkin pyyhkimään pölyn kynästään, taikka me teemme sen.

-Journalistisen ammattikäytännön analyysi ja kritiikki on alue, johon toivomme ammattijournalistien pureutuvan Tiedotustutkimus-lehden palstoilla. Uskon, että lehti pystyy luomaan tässä puitteet hedelmälliselle keskustelulle journalistien ja tutkijoiden kesken.

Mitä muuta? Luomme lisää yhteyksiä eräisiin alan keskeisiin ulkomaisiin tutkijoihin; tuloksia on nähtävissä syksyn ensimmäisestä numerosta alkaen. Harva silti syksyä oottaa, kun on kesä kestettävä.

Jukka Haapasalo